

est proprie natus de scorto, spurius de concubina, nothus de adulterio, sic dicitur notha febris, quae affligit sicut quartana, & tamen non est. sic nothus dicitur filius quae videtur, & tamen non est. naturalis dicitur natus de concubina, qui in domo tenetur quasi loco uxoris, & talis succedit bonis patris in duobus viciis, si alii filii non extent, nec coniux legitima, C. de nat. lib. auth. licet. primum in bonis finis succedit cum filiis legitimis, C. ad Ort. i. l. si qua. §. si. l. id. g. erymo. dicit quod nothus est natus ex nobili patre & ignobili matre, cuius patris est spurius, quasi extra puritatem genitus. Host. dicit quod manzer est natus de scorto, qui aliter appellatur vulgo quasi filius. i. cuius patrem ignorat. Spurius proprie natus de adulterio, vel alio coitu damnato. Spurius. n. est quod patrem ostendit, sed talem, quem nominare nephas est. ff. de stat. ho. l. vulgo. Notum autem dicitur natus de non ignota, & non extra domum, dicitur a nota. i. infamia. Est ergo sensus legitimus, qui cum notis & naturalibus, facilius dispensabitur, cum materis & spurius non. §. fil. sint leg. c. p. venerabile, ad fi. & vide per Host. in sum. de si. presb. §. i. ver. consuevit. vide in Spec. de dispens. §. nunc de Episcoporum, ad fi. ver. curia Romana. An autem tales succedant, hic gl. dicit quod nati ex damnato coitu non succedunt, nec patri nec matri, sed solum naturales qui sunt nati ex illa, qui tenent in domo loco uxoris, secus, si sunt nati ex concubina extra domum, succedunt patri secundum portionem. sup. posita, & materia in toto, de quo dicit, vt. inf. q. di. sint legi. c. per venerabile, vbi plenissime scripsit.

Verum Hic improbat tres causas cedendi. scilicet causam oculi, laboris, hoc est qui vellet cedere pro laboribus vitandis, aut incursum persecutionum, vel in spirationis, considerando quod vita contemplativa melior sit quam actiua. No. tex. §. oculos, & no. duo principia peccatorum, ocium, & voluptas. Secundo no. quod pro oculis & vitam contemplatiua non vnde deserenda vita vitilis, & fertilis, & operatiua, & sic habens vnam causam illegitimam ad cedendum. Not. 3. quod pro laborum angustias, & persecutionis incursum, non est danda Episcopi licentia cedendi, nec uxorem vel sponsam propriam relinquendi. Not. 4. quod inter Episcopum & ecclesiam est matrimonium spirituale, quod contrahitur apud Deum, & fide media inter Deum, & Episcopum recipientem ecclesiam per hitur matrimonium cum ecclesia. No. 5. pro patientibus persecutionem autoritatem allegabilem. Not. tertiam causam rationabilem inspirationis ad cedendum. Et no. 6. quod dicitur spiritu Dei, non est sub lege. No. modum cognoscendi, si spiritus est ex Deo, si qui agit ex spiritu, agit non contra obedientiam, nec contra superioris determinationem. No. tex. allegabilem contra non habentes charitatem. Not. quod platus debet ponere animam pro salute animarum subiectorum. Not. quod pro defectum aliquorum subiectorum totum gregem non debet presulum relinquere. Not. quod ois labor est sine fructu, vbi non deicit ex parte operantis, sed ex parte materis, non est absque mercede. No. ex ver. Nec putes, tex. allegabilem qui sit vitior vita, & qui aliam excedat, an contemplatiua, an actiua, qua contemplatiua securior, actiua magis fructifera. No. 2. quod ois comparatiuus pre supponit suum positium. No. 3. quod possibile est, quem vna vita mixta partim actiua, & partim contemplatiua. No. 4. quod facilius conceditur monacho, vt ascendant ad Episcopatum, quam Episcopo vt descendat ad monachatum. Et no. quod dato quod possit alius beneficiatus & inferior platus transire absque petitione licentia ad monachatum, vt sicut no. sup. eo. c. admonet. non tamen potest Episcopus. Op. de hic, quod fide media desigendo manum apud extraneum Episcopus spem ecclesiam habet, pro quod inuenit quod Deus est extraneus a nobis. hoc talsum, quod imo no. ster est pater, unde extraneus dici non potest. Sol. dicit gl. declarando textum, quod intellectus literae est, quod sicut fidelis propter intercedens pro debitore dicitur apud extraneum sicut spon dere, hoc est apud debitorem, & pro debitore, sic apud Deum, vt extraneum a promittente, pro ecclesia dicitur aliquis Episcopus fidei ecclesiae spondere, & extraneus dicitur Deus a creatura, quantum ipse creator est, alias dicit gl. fateor quod extraneus non est altero respectu, quia pater dicitur cuiuslibet Christiani, & quilibet Christianus est filius. No. gl. singularem sup illa dictione, alius, quod idem est, vt dicatur alius, quod extraneus, quod no. pro his quod dixi de re. c. sedes. vel secundo dicit gl. quod quilibet Christianus licet filius, tamen filius emancipatus est, quia Deus dedit ei liberum arbitrium faciendi, quod quid libuerit, bonum, vel malum. vnde sicut filius emancipatus potest dici extraneus respectu ad filium in patre, qui non habet liberum arbitrium, sed est subiectus patrie potestati, ita dicitur extraneus quilibet Christianus pro arbitrio liber

tatem. Op. quod non licet se commendare, & tamen Apostolus se commendauit, ibi, dum dixit se plus ceteris laborasse. xi. q. iii. c. si quis vero. xviii. q. ii. c. quidam, in princ. vbi de hoc. vi. q. i. c. imitare. 23. q. v. c. remittuntur. §. hic notandum. Io. And. hic alle. omnes autoritates sacrae scripturae pro & contra, an liceat se commendare, vel non. Finaliter concludit quod de virtutibus quae sibi in sunt, quis licite se commendat ex charitate. vt alios ad illas inducat, vel ut a detractoribus excuset. 18. dist. c. non oportet, de cens. c. cum instantia. ver. quia nos. sed laudare se cum superbia, vel elationis, vel ad alterius detractionem, hoc non licet, vt in contrariis. Quare no, an sit verum, quod nihil perficiat bonum absque charitate? Doct. dicit quod non quo ad vitam aeternam, prodest tamen ad minus supplicium subeundum. 90. dist. c. neque. & vide quod no. i. q. i. c. vide quantum. An.

- ADDITIONES.
- a ¶ Quem nominare. Quis dicit spurius, vide Barto. in l. ff. de his qui. vt. indi. & no. per Mod. in l. i. in princ. ff. de verbo. obli. vbi tractant, an si quis habeat priuilegium legitimum spurios, & incestuosos, potest legitime ei, qui vnoque vitio laborat. Seb. Sap.
 - b ¶ Potium. Probat optime tex. in l. vbi. autem, in princ. ff. de verbo. obli. & dicit signanter Bal. in l. i. col. ff. ver. considera etiam C. de prob. §. si statum dicat, quod pro insultu sine sanguine imponatur poena de cem, cum sanguine puniatur maiori poena arbitrio iudicis, cum cicatrice puniatur maxima poena, illa poena maior & maxima non poterit esse, nisi pecuniaria, quia comparatiuum non potest excludere qualitatem vtriusque, & hoc etiam videtur Bar. in l. legata inutiter in primis verbis, ff. de leg. i. quandoque tamen ponitur pro positio, i. no. glo. in lege haeres, ff. de neg. gest. in l. vlt. que in gl. ff. de damn. infecto, & glo. in cap. consilium, de cele. missa. Seb. Sa.
 - c ¶ Alius quod extraneus. Dicitur quod proprie illa dicitio, alius, refertur ad similia, no Bal. in l. conuenticolam. col. v. vbi dicitur est ar. a natura alternatiuorum, C. de epis. & cler. & in l. si fugiui, in vltima col. vbi dicitur quare hi dicitur C. de ser. iug. & no. in auth. ex testamento, & i. i. Guil. de Cua. & Doc. post glo. C. de col. a. imo plus dico quod improprie, si non importat eam dem qualitatem, vt dicit glo. & Doct. in prael. auth. ex testamento, vel iudicium dicitur crucifixus est Christus, & alii duo latrones. de quo vide text. & ibi Ba. in l. i. C. de his qui a non domino, ar. in cle. i. s. Urbanus, de re. h. & venerabilis. vbi dicit quod si papa appellat Card. fratres, & sub. lat. & alios praelatos, quod non int. ligi. ut appellare a iros praelatos fratres. vide Spec. in tit. de spons. in princ. Zach.
 - d ¶ Circa significatum iuratum dictionum alius, a, aliud, vide glo. in auth. qui semei, in ver. aliud, C. quomodi. & quando in. & not. per Cy. in auth. sed tu ialem, c. de epis. & cler. & per Io. An. in addi. Spe. in tit. despons. circa prin. & per gl. in cle. i. de retri. & regulariter facit relationem euidentem quatuor, & sunt iudicium not. & ius illicum dicitur, quod pro aliquo de iure puniatur quis poena amputationis pedis, vel manus vel alia, intelligitur de poena simili, & ideo non poterit imponi poena. pecuniaria, quia non conuenit in eodem genere poena, neque poterit imponi poena amputationis capitis quae est longe remota a poena expressa in statuto, sed puniatur poena amputationis alterius membri pro quo est glo. in lege si fugiui, in ver. alia, C. de ser. iug. dicitur tamen quod alius, a, aliud, est relatiuum duentrat, & refert aliud a nominatis expressis, pro quo vltra text. & gl. in d. l. si fugiui. vide text. in §. gallin. rum. Insti. de re. di. & quod sit implicatum euidentem generis, vide no. per gl. & D. et in lege tertia, C. de ser. iug. & in c. factis, de sepul. & vide bo. tex. in l. quidam relegatus. ff. de reb. dub. & vide quae plene tractantur per glo. & Mod. in c. sedes apostolica. de retri. & idem dicitur de dictione, alter quae reperitur eandem qualitatem, vt est reg. cum glo. in cle. si vna. de reb. ecel. non alie. & in Auth. vt defun. l. eo. sine. in princ. & in l. super seruis, C. qui multi. non poss. lib. xii. & in l. in causa, la. si de mo. No. et dicitur etiam quod illa dictione, alius, denote: contrarietatem ab expressis, vt in c. qui le. i. q. vi. & in c. quae nescit xi. dist. Anto. Fran.

- ¶ Se commendat. Adde illud Cice. in quadam oratione, vbi dicitur iheremisticum illum suum in Athe. iensum ducem, cum interrogatus esset, cuius vocem lib. iustissime audiret, resp. dilectus cuius lux virtutes optine per dicitur, facit & aliud. Turbaque doctorum Nalouem no. i.
- ¶ Tu adde an & quando & qualiter sit licitum alicui se commendare, per Spe. in tit. de adu. s. nunc se exordis, ver. vt ait Seneca, & in tit. de dipu. & alle. s. satis clare, circa p. in. modus autem commendandi aliquem, vel se ipsum, ponitur per eundem Spe. in all. tit. de adu. s. nunc, ver. commendat ergo, & sic dicitur, ver. commendat autem. Zach.
- ¶ Circa hoc quando alicui liceat se, vel alium commendare, siue laudare, dicitur primo quod quae sunt manifesta non indigent al qua commendatione, l. i. ff. de iure test. l. i. in ff. de eo. pra. c. & no. i. l. obierunt, in §. ante quae, ff. de of. ac. & lega. & no. in rub. C. de nouo codice coponendo, & in c. ecce. 24. q. 3. & vide plene per Io. An. in c. nisi, in §. si de renun. ubi plures autoritates sacrae scripturae allegant, & viae Io. in c. ii. de pb. lib. vi. vbi ponit illa verba Hieronymi, q. dicitur: vnaqueque, quod possidet, vide in bo. tex. in c. obiciuntur. 32. qui vbi dicitur, quod non det praetor d. le. citari in laude propria, sed dicitur de fructu auitorum, & dicebat Visi. in c. cu. sit, de pra. & qual. quilibet horroianus laudat hortu sua, dicit. ff. gl. p. illa tex. in c. saluator. i. q. iii. q. illud quod dicitur a commendandi, hic pro non dicto, & vide glo. in l. e. sunt plurimi, vi. q. i. & no. i. c. sunt nonnulli, xvi. di. qu. i. l. dans alique de malo quae peccat mortaliter & tene mens, quod laudat aliquem comedas aiqua re contra veritate, si ex hoc proximus decipiat p. i. ut coiter solent facere merccatores, laudantes merces suas tenentur de dolo. l. ii. ff. de dolo. l. ea qua, & ibi plene no. ff. de contrah. empte. & tene etiam ment. bo. tex. in c. citius, ad hoc, de pae. di. i. quod dicitur in laus virtutis. v. r. r. per dicitur: ipia virtus, & p. p. dicebat. S. Th. in q. xvi. arg. i. & ii. quod ois laus est attribuenda Deo, & non hoib. tantum. vide tex. in c. nung. §. i. n. nasci. l. x. dist. q. dicit quod nemo pot. c. p. rere laud. vel virt. e. i. de virtut. vel vitis, & arcum, sed de propriis tantum. & tene. i. de. tex. in c. si quis vero. xi. q. iii. quod illud quod quis facit causa commendandi, det ita facere, vt alteri non noceat, vt si n. vnde resul. aret detractione, & dicitur alicuius. Ant. Fr.